

hvert fald to ting. Det er et godt eksempel på, at kompromiser er noget, som alle har bidraget til, og at alle derfor kan være tilfredse med resultatet – det kan vi jo også høre på de ordførere, der har været på talerstolen indtil nu, og jeg står her nu og er så også en tilfreds ordfører. Det er også et godt eksempel på, at ny teknologi faktisk fører til reelle besparelser, som kan bruges til noget andet end ren administration, noget til at forbedre vilkårene for i det her tilfælde de studerende, som har nok at se til i forvejen. Men det er også vigtigt at pointere og understrege, at de studerende skal finde en balance mellem bl.a. erhvervsarbejde og studiet, og det er bl.a. også vores ansvar som lovgivere at give rammerne for det, så det bliver muligt.

Vi i Det Radikale Venstre ser positivt på, at studerende har erhvervsarbejde. Der er masser af undersøgelser, der viser, at det kvalificerer deres studier, og at det også kvalificerer deres kompetencer til at få et udmærket job, efter studiet er færdigt, men der skal altså være en balance. Her har vi så fundet en balance, som jo bl.a. har været bestemt af, hvor mange midler vi havde til rådighed, og hvad de midler gerne skulle dække af forbedringer, og balancen hedder altså 15 timers arbejde om ugen. Man kan selvfølgelig spørge om, hvorfor vi ikke kunne finde de midler, der kunne gøre, at vi kunne komme op på 20 timer, men det magtede vi altså ikke. Vi valgte at prioritere på en anden måde. Det betyder jo også, at staten i virkeligheden burde påtage sig et ansvar for at indrette sine studiejob, som der jo er mange af, i statslige styrelser og ministerier osv. osv., således at de var 15-timers-job. Det ville jo være en hjælp og i hvert fald få en konsekvens, som mange ville kunne forstå.

Med de større fribeløb følger også større handicaptillæg. Der har været kritik fra handicaporganisationerne af, at det handicaptillæg er mindre end fribeløbet, men baggrunden for, at det er mindre, er sådan set logisk nok, fordi udnyttelsen af fribeløbet i gennemsnit beløber sig til under halvdelen af fribeløbet. Derfor har vi i den her situation fundet, at det var rimeligt at lægge handicaptillægget på det halve af fribeløbet. Det er i hvert fald forsvarligt.

Dobbeltklipordningen bliver afskaffet. Det var jo noget, der kom ind i forhandlingerne ret sent, og det er så et tredje eksempel på, at det er godt at holde øje med, hvordan de ting, som vi vedtager herinde, virker – med jævne mellemrum kan vi gå det lidt efter i sømmene – for det, vi måtte konstatere, var, at der var muligheder

for en u hensigtsmæssig brug og en ikke forventet brug af dobbeltklip, så studerende, der var tilpas fliffige, kunne tilrettelægge størrelsen på deres egne fribeløb henigennem studiet, og det var jo ikke det, der var meningen med dobbeltklippene. Mange undersøgelser viste, at dobbeltklippene jo heller ikke bliver brugt til det, der egentlig var hensigten med dem, i et særligt stort omfang.

På den måde blev der råd til både højere fribeløb, øget handicaptillæg og et langt bedre forsørgertillæg, og det var i virkeligheden tre ønsker, som alle partier i forligskredsen var enige om var centrale og vigtige spørgsmål, som vi gerne ville bidrage til. Og sådan hænger nye udgifter sammen med nye besparelser.

At unge på forberedende voksenuddannelse også fik fleksible lånemuligheder, som fru Dyremose meget detaljeret beskrev det gode ved, er jo endnu et godt eksempel på, at digitaliseringen og her den nye teknologi gør, at vi kan få en langt større fleksibilitet i vores forskellige ordninger og systemer.

Så alt i alt er det her et rigtig godt resultat, som Det Radikale Venstre støtter. Lovforslaget er et eksempel på prioriteringer og på et godt samarbejde og et godt bidrag fra administrationen, ministeriet og SU-styrelsen, til at vi kunne nå at få enderne til at hænge sammen.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører, og så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:13

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten mener vi, det er positivt, hvis man er i stand til at hente en gevinst ved digitaliseringen af behandlingen af SU. Vi er også helt enige i, at sådan en gevinst selvfølgelig skal tilføres området, og at man ikke, som det f.eks. ses i forhold til indkøbs effektiviseringerne på ungdomsuddannelserne, bruger pengene til at finansiere alle mulige andre ting. Vi mener, at der ligger mange små gode dele, mange små skridt i den rigtige retning, i det her forslag: Penge til at studere med handicap, SU til 18-19-årige under forberedende voksenuddannelse og fleksible lånemuligheder.

Når vi så alligevel går imod forslaget, er det, fordi vi mener, at det trækker i en forkert retning. For der er ikke nogen tvivl om, at SU'en, som den ser ud i dag, og systemet, som det er